

ЦЕНТРАЛНА НАР БИБЛИОТЕКА
„ЂУРЂЕ ЦРНОЈЕВИЋ“
ЦЕТИЊЕ
СР. ЦРНА ГОРА

М 10101

cetinje

jugoslavija

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE

ЂУРЂЕ
ЦРНОЈЕВИЋ

MONTENEGROTURIST

Grad muzej
Museum town

Grad spomenik
Monument town

Grad heroj
Hero town

LEGENDA

1. ORLOV KRŠ — MAUZOLEJ VLADIKE DANILA
2. LIETNA POZORNICA
3. MLIN IVANA CRNOJEVICA
4. RELJEF CRNE GORE
5. CETINJSKI MANASTIR
6. TABLIJA
7. SPOMENIK PALIM BORCIMA
8. BILJARDA — ETNOGRAFSKI I NJEGOSEV MUZEJ
9. CIPUR — OSTACI MANASTIRA CRNOJEVICA IZ 1484. GODINE
10. VLADIN DOM — UMJETNIČKA GALERIJA I ISTORIJSKI MUZEJ SRČO
11. DRŽAVNI ARHIV
12. DRŽAVNI MUZEJ
13. BIVŠE DIPLOMATSKO PREDSTAVNIŠTVO UJEDINJENOG KRALJEVSTVA SA SJEVERNOM IRKOM
14. PLAVI DVORAC — MUZEJ REVOLUCIJE
15. HOTEL »PARK«
16. STAMPARIJA »OBOD«
17. GRAND HOTEL — BIVŠE DIPLOMATSKO PREDSTAVNIŠTVO SAD
18. GRADSKA SKUPŠTINA
19. BIVŠE DIPLOMATSKO PREDSTAVNIŠTVO TURSKE
20. BIVŠE DIPLOMATSKO PREDSTAVNIŠTVO CAREVINE RUSIJE
21. »ZETSKI DOM«
22. TURIST-BIRO — INFORMACIJE
23. POSTA
24. BALSICA PAZAR
25. BANKA
26. MEDICINSKI CENTAR
27. OSNOVNA SKOLA
28. VLASKA CRKVA
29. BIVŠE DIPL. PRED. FRANCUSKE CENTRALNA BIBLIOTEKA
30. ELEKTROINDUSTRIJA »OBOD«
31. BENZINSKA PUMPA
32. AUTO-MOTO SERVIS
33. AUTOBUSNA STANICA
34. SPORTSKI CENTAR
35. BIVŠE DIPL. PREDSTAVNIŠTVO
36. »LOVCENSKA VILA« — SPOMENIK
37. BIVŠE DIPL. PREDSTAVNIŠTVO AUSTRO-UGARSKE
38. ELEKTRICNA CENTRALA
39. BIVŠE DIPL. PREDSTAVNIŠTVO KRALJEVINE ITALIJE
40. GIMNAZIJA
41. FABRIKA »ORO«
42. LOVCENSKA KAPELA

EDITOR
Niko St. MARTINOVIC
TECHNICAL EDITOR
Sveto MARTINOVIC
PUBLISHED BY: »MONTENEGROTURIST« — Budva
OOUR »GRAND-HOTEL« — CETINJE
NITP SLOBODNA DALMACIJA, SPLIT
OOUR »INVENTA«
PRINTED BY: OOOR TISKARSKA DJELATNOST

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE ĐURĐE
CRNOJEVIĆ

cetinje

Cetinje has long ago become a part of the world's cultural history. A year after the discovery of America the town had its own printing office, and Shakespeare and Voltaire were read in it at the time when many parts of Europe have not even heard of them. Embedded in the Lovćen Mountain Cetinje had for many centuries preserved the last remnants of freedom on the Balkans against the marauding Turks and Venetians, for which reason it has been called by great poets a »throne of freedom made of stone«.

Not even the hardest times, the tempests and storms, the penuries and the Promethean life to which it was exposed through centuries, have succeeded in weaning this once smallest European capital from the book or the gun. The book was defended by the gun and the gun was charged by molten letters from the printing-office. It was in this way that during a war lasting four hundred years against its enemies Cetinje held fast to the banner of insubordination, adding in the Liberation War the most brilliant pages of its freedom-loving tradition and justly acquiring the title of a hero town. The town was attacked from the East and West, but it did not bow to any power, each time rising like the phoenix from the ashes of its intended funeral pile. It was in this way that Cetinje kept the reputation of its name.

With just over ten thousand inhabitants, this town with an exceptional fighting and cultural tradition keeps more than three million pieces of documents from its rich history, about five hundred thousand tomes in its rich libraries — ranging from the incunabula to contemporary literature. In its museums, arts galleries and in the very interesting architecture of this town lives the past of Montenegro. The old incunabula are being preserved at Cetinje, side by side with ancient icons and works of art by Cermak, Valerij, Peja Jovanović, Bukovac, Picasso, Dali, Chagall, Lubarda, Milunović, Dada and other more recent painters. And thus the life at Cetinje had a homeric trait. It gave to the Yugoslav science and art about two thousand works. It is the town of the gigantic Njegoš, whose mausoleum on the Lovćen is visited each year by over one hundred thousand lovers of poetry. This town welcomes with an open heart every visitor coming with good intention.

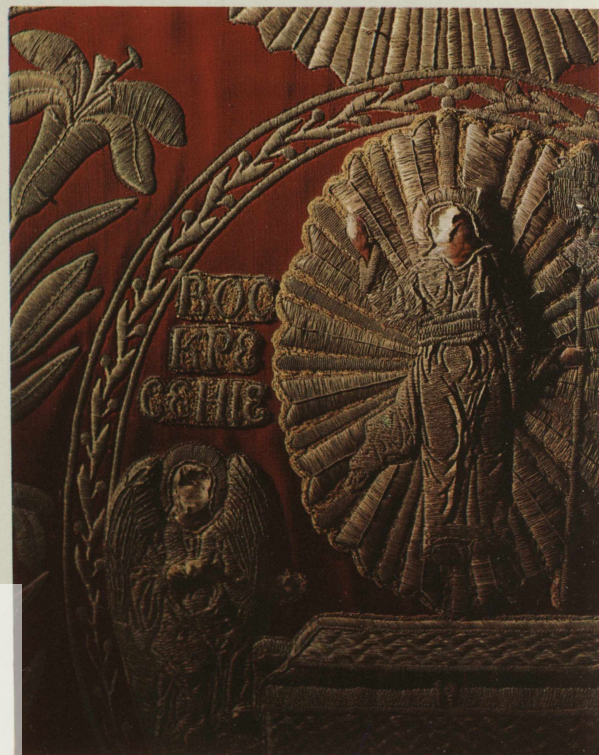
Hugged by the picturesque Lovćen Mountain Range, Cetinje opens up to the visitor new and unexpected vistas and reminds him of a place in some fairy tale. It comes, therefore, as no surprise, that Bernard Shaw and H. G. Wells, looking from the Kuk down to the Bay of Boka Kotorska and from the Belvedere to the Skadar Lake, were delighted by the scene. Vuk Karadžić on his death bed asked for a glass of Lovćen water from Ivanova Korita, while the renowned scientists Jagić and Šafarik spoke with reverence about Obod and Cetinje where originated the first printed letter of Southern Slavs. It is, therefore, quite understandable, that Cetinje has been called by the contemporaries one of the »seven wonders of the world«.

Cetinje, the town of culture and of glorious prospects — offers to each generation unobtrusively and modestly its riches and beauties, a great cultural achievement of our people.

It is a unique experience to pay it a visit.

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE ĐURĐE
CRNOJEVIĆ

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE ĐURĐE
CRNOJEVIĆ

cetinje

Depuis longtemps CETINJE fait partie du patrimoine culturel du monde. Un an après la découverte de l'Amérique, cette ville possédait déjà une imprimerie, et les oeuvres de Shakespeare et de Voltaire y firent lues quand beaucoup de contrées européennes n'en avaient pas entendu parler. Entouré des pentes de Lovćen comme des bras robustes, Cetinje a gardé, pendant des siècles, les derniers restes de liberté dans les Balkans, s'opposant aux attaques turques et vénitienes, et c'est pourquoi les grands poètes la nommèrent: »le trône pierreux de la liberté«.

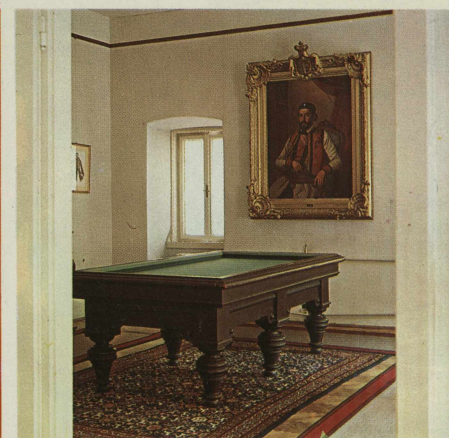
Ni les temps difficiles, ni tonnerres ni orages, ni privations ni la vie prométhéenne menée au cours de son histoire n'ont pu séparer cette ville — autrefois la capitale la plus petite de l'Europe — des livres et du fusil. C'est avec le fusil que l'on défendait le livre et les caractères de l'imprimerie furent fondus pour en faire des balles. Ainsi pendant quatre siècles de lutte contre les ennemis, Cetinje levait toujours les étendards de l'insoumission et pour ajouter, au cours de la Guerre de libération nationale, à cette tradition glorieuse, des pages plus brillantes encore et être proclamée ville-héros. Attaquée par l'Orient et par l'Occident, la ville n'a jamais capitulé, mais comme phénix renaissait des cendres de ceux qui brûlaient pour sa vie. Ainsi Cetinje put garder et conserver son nom.

Avec ses 10.000 habitants, cette petite ville d'une rare tradition guerrière et culturelle, garde plus de trois millions de documents de son passé glorieux, cinq cent mille volumes dans ses riches bibliothèques — depuis les premiers livres imprimés jusqu'aux oeuvres de littérature contemporaine. Dans les musées, les galeries d'art et l'architecture très intéressante de cette ville vit le passé du Monténégro. On trouve à Cetinje des incunables anciens, des vieilles icônes et des oeuvres d'art dues aux mains des maîtres depuis Čermak, Valeri, Pajo Jovanović, Bukovac, Picasso, Dali, Chagall, Lubarda, Milunović, Dado et autres peintres d'une époque plus récente. Bien que Cetinje fût une ville où l'on vivait une vie homérique, elle a donné, aux sciences et aux arts yougoslaves 2.000 oeuvres environ. C'est la ville du géant de notre histoire, le prince-poète Njegoš, dont le tombeau-mausolée, à Lovćen, visitent plus de cent mille amateurs de poésie par an, ville qui accueille à coeur largement ouvert tout passant bien intentionné.

Embrassé du massif grandiose de Lovćen, Cetinje ouvre au voyageur de nouvelles vues et se présente comme une légende vivante. Ce n'est donc pas étonnant que Bernard Shaw et Wells regardant du haut de Kuk le golfe des Bouches de Kotor et du Belvedere le lac de Skadar étaient enchantés et ravis. Au moment de sa mort Vuk Karadžić a demandé un verre d'eau de Lovćen, de la source de Ivanova Korita, et les grands savants Jagić et Safarik, parlaient avec le plus grand respect d'Obod la pittoresque et de Cetinje, où, pour la première fois, un livre fut imprimé pour les Slaves du Sud. Ce n'est pas étonnant que les contemporains appellent Cetinje: »une des sept merveilles du monde«.

Cetinje, ville de tradition culturelle et d'avenir lumineux, offre à chaque génération, modestement et silencieusement, ses beautés et ses valeurs du grand patrimoine culturel de notre peuple.

Visiter cette ville est une expérience rare et unique.

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE ĐURĐE
CRNOJEVIĆ

cetinje

Cetinje je odavno ušlo u kulturnu istoriju svijeta. Godinu dana poslije pronalaska Amerike, ono je imalo svoju štampariju, Šekspir i Volter su u njemu čitani još kada mnogi krajevi Evrope o njima nijesu ni čuli. Iz naručja Lovčena, Cetinje je vjekovima čuvalo posljednje ostatke slobode na Balkanu od navale turskih i mletačkih nasilnika, pa su ga veliki pjesnici zato i nazvali »kamenim prijestolom slobode«.

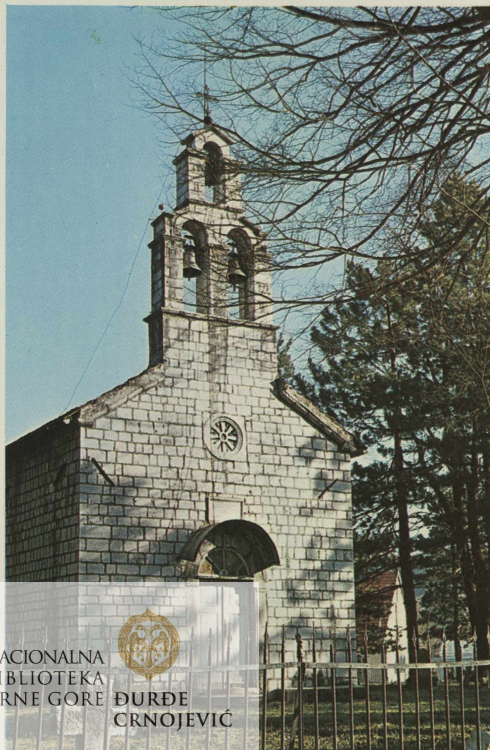
Ni najteža vremena, ni gromovi i oluje, ni oskudice i prometejski život kroz istoriju — ovu nekad najmanju prijestonicu u Evropi nijesu odvojili od knjige i puške. Puškom je branjena knjiga, a slova iz štamparije prečapana su u metke. Tako je Cetinje u toku četiristogodišnje borbe protiv neprijatelja nosilo zastavu nepokornosti, da bi u narodnooslobodilačkoj borbi, toj slavnoj tradiciji, dopisalo svoje najblistavije stranice, pa je zato s pravom dobilo naziv grad — heroj. Grad su napadali i sa Istoka i sa Zapada, ali se on nije pokorio ničijoj sili, već se poput feniksa ponovo rađao iz pepela onih koji su sagorijevali za njegov život. Tako je Cetinje čuvalo i očuvalo svoje ime.

Sa nešto više od deset hiljada stanovnika, grad rijetke borbene i kulturne tradicije, čuva preko tri miliona dokumenata iz svoje bogate istorije, oko pet stotina hiljada svezaka u svojim bogatim bibliotekama — od prvih štampanih knjiga do savremene literature. U svojim muzejima, u umjetničkim galerijama i u vrlo interesantnoj arhitekturi ovoga grada živi — prošlost Crne Gore. U Cetinju se čuvaju drevne inkunabule, stare ikone i umjetnička djela — počev od Čermaka, Valerija, Paje Jovanovića, Bukovca, Pikasa, Dalijsa, Šagala, Lubarde, Milunovića, Dada i drugih slikara mlađega doba. Iako je Cetinje grad u kome se homerovski živjelo, on je jugoslavenskoj nauci i umjetnosti dao oko dvije hiljade djela. To je grad gorostasnog Njegoša, čiji grob — Mauzolej na Lovčenu svake godine posjeti preko stotinu hiljada ljubitelja pjesništva, grad koji svakog dobronamjernika dočekuje široko otvorenoga srca.

Obgrljeno živopisnim lovcenskim masivom, Cetinje putniku otvara nove vidike i pomalo podsjeća na bajku. Zato nije čudo što su Bernard Šo i Vels, gledajući sa Kuka na Boku Kotorsku i sa Belvedera na Skadarsko jezero, bili ushićeni i oduševljeni. Vuk Karadžić je na smrtnom času zaželio čašu lovcenske vode sa Ivanovih korita, a slavni naučnici Jagić i Šafarik su sa najvećim poštovanjem govorili o živopisnom Obodu i Cetinju, u kome se započelo prvo štampano pismo u Južnih Slovena. Zato nije nimalo neobično što su savremenici Cetinje nazvali »jednim od sedam svjetskih čuda«.

Cetinje — grad kulture i svijetlih perspektiva — svakoj generaciji tiho i skromno nudi svoje ljepote i vrijednosti, veliku kulturnu tekovinu našeg naroda.

Običi ga — to je doživljaj.

ЦЕТИНЬЕ

Уже с давних пор вошло Цетинье в культурную мировую историю. Один год после открытия Америки оно имело в собственности книгопечатание. Ведь Шекспир и Вольтер читались тут уже в период когда в многих пределах Европу они не стали известными. Обрамлен горным хребтом Ловчена Цетинье сохранило последние остатки свободы на Балканском полуострове от турецкого нашествия и венецианских насильников и поэтому великие поэты называли его „каменной столицей свободы“.

Ни самые тяжёлые времена, ни громы и бури, ни нужды, ни прометейская жизнь в течение столетий не могли отделить эту когда-то самую маленькую столицу в Европе от книги и ружья. Ружьём защищена книга, да и буквы в книгопечатании превращены в пули. Так Цетинье в течение 400-летней борьбы против многочисленных врагов успешно носило знамя непобедимого, чтобы в народноосвободительной борьбе к этой славы овеянной традиции были дописаны его самые славные страницы, и оно с полным правом провозглашено городом-героем. Город атаковали завоеватели и с Востока и Запада, но он не подчинился никакой силе, а словно как феникс возникал из пепела храбрых для его будущего смертью павших. Так Цетинье в течение столетий хранило и охраняло свое имя.

С немного более 10.000 жителей это город с уникальной героической и культурной традицией, хранящий свыше 3 милл. исторических документов, около 500.000 книг в его богатых библиотеках — от первоначально печатанных книг до современной литературы. В многочисленных музеях, в художественных галереях, в очень интересном зодчестве Цетинья живет прошлое Черногории. В этом городе хранятся древние „инкунабулы“, старинные иконы и изделия искусства мастеров Чермак, Валерие, Пайо Иованович, Буковац, Пикассо, Дали, Шагал, Лубарда, Милунович, Дад и других художников новой эпохи.

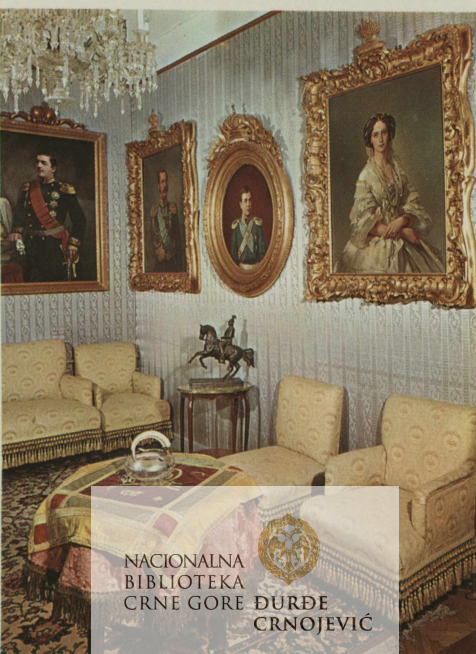
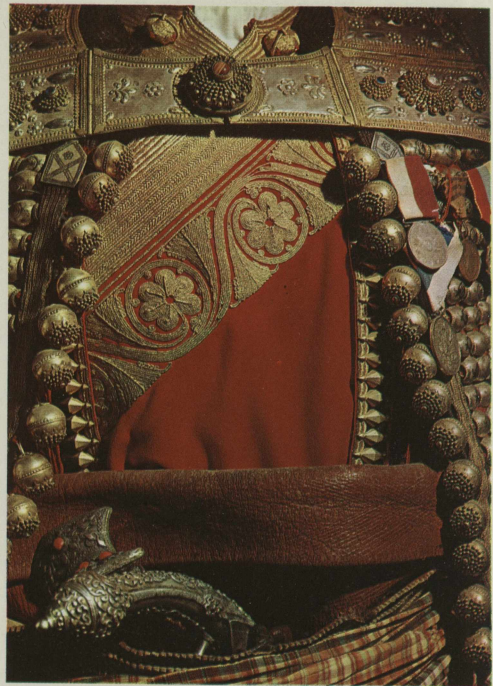
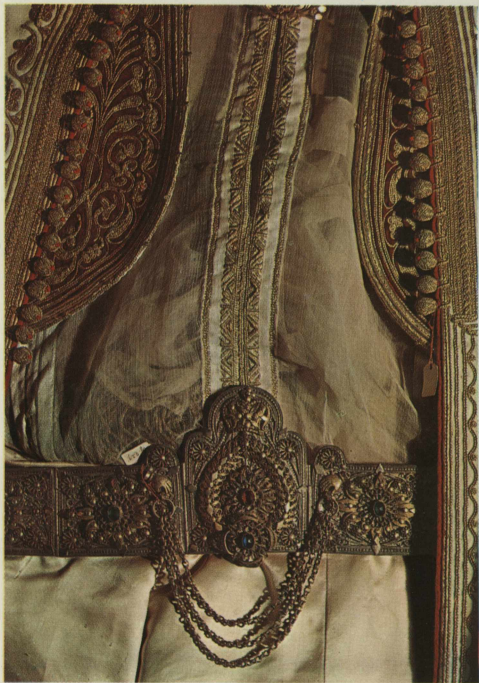
Цетинье город, где жилось гомерически. Оно подарило югославской науке и искусству около 2000 произведений. Это город великана Ньегоша, славного поэта, мавзолеем которого ежегодно посещают сотни тысяч любителей поэтического творчества. Этот город встретит всякого благожелательного посетителя с радушием и гостеприимством широко открытого сердца.

Обрамлено живописным горным массивом Ловчена открывает Цетинье своим посетителям новые кругозоры и понемногу напоминает на сказочный городок. Поэтому и никакое удивление, что Бэрнард Шо и Вэльс, смотря с вершины на Которский залив и с Вэлвэдэра на Скадарское озеро, были восхищены и вдохновлены. Вук Караджич в смертном часу страстно пожелал стакан воды с Ловчена, из Ивановых Корытах, да художники Ягич и Шафарик с величайшим уважением говорили о живописных Ободе и Цетинье, где возникло первое печатаное письмо у Южных Славянинах. Поэтому ничуть поразительно, что современники назвали Цетинье одним из „семи мировых чудес“.

Цетинье — город культуры и светлых перспектив — предлагает всякому поколению тихо и скромно свои красоты и достопримечательности, великие культурные завоевания нашего народа.

Посетить его — это неповторимое событие.

cetinje

Cetinje ist seit langem in der Kulturgeschichte der Welt bekannt. Ein Jahr nach Entdeckung von Amerika hatte Cetinje seine eigene Druckerei; die Werke von Shakespeare und Voltaire wurden hier eher gelesen als noch viele Erdteile Europas von diesen hörten. Umkreist vom Lovćen-Bergmassiv hat Cetinje jahrhundertlang die letzten Reste von Freiheit auf der Balkanhalbinsel vor Angriffen der Türken und venezianischen Gewaltherrschaften aufbewahrt, so dass es von grossen Dichtern berechtigt »steinerne Residenz der Freiheit« genannt wurde.

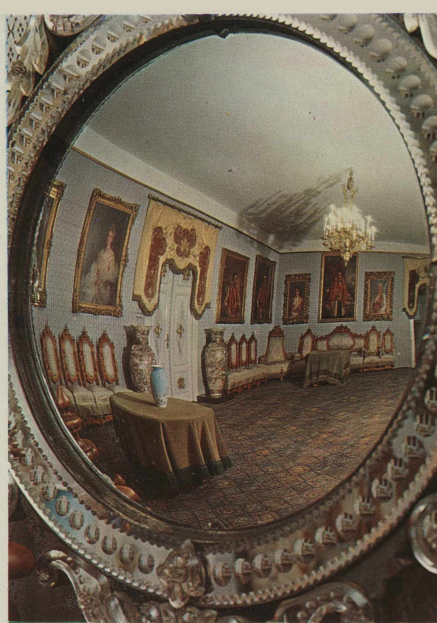
Weder die schwersten Zeiten, noch Donner und Gewitter, auch nicht die Entbehrungen und nicht das Prometheusleben durch die bewegte Vergangenheit haben diese einst kleinste Residenz in Europa vom Buch und Gewehr abtrennen können. Durch Gewehr ist das Buch beschützt worden und die Buchstaben von der Druckerei sind zu Patronen umgewandelt worden. So hat Cetinje im Laufe des 400-jährigen Kampfes gegen die Feinde seine Fahne der Unbesiegbarkeit hoch getragen, um während des Volksbefreiungskriegs dieser ruhmvollen Tradition seine glänzendsten Seiten der Geschichte zuzuschreiben und dadurch »die Stadt des Heldentums« genannt zu werden. Die Stadt wurde vom Osten und Westen angefallen, aber vom niemand untertänig sondern hingegen ähnlich wie ein Fenix aus der Asche derjenigen, die sein Leben für ihre Stadt geopfert hatten, immer erneut augetaucht. So hat Cetinje seinen Namen gehütet und aufbewahrt.

Mit etwas mehr als 10.000 Einwohner bewahrt diese Stadt der einmaligen tapferen und kulturellen Tradition mehr als 3 Mill. Urkunden über seine bewegte Vergangenheit, etwa 500.000 Bänder in seinen reichen Bibliotheken — von den erstgedruckten Büchern bis zur zeitmässigen Literatur. In seinen Museen, in den Kunstgalerien und in der sehr interessanten Bauarchitektur lebt die Vergangenheit von Montenegro. In dieser Stadt werden uralte Inkunabullen, alte Ikonen und Kunstwerke von Čermak, Valerieje, Pajo Jovanović, Bukovac, Picasso, Dalie, Chagall, Lubarda, Milunović, Dad und anderen Malern neuerer Zeit aufbewahrt. Obwohl Cetinje eine Stadt ist, wo man homerweise lebte, schenkte es der Jugoslawischen Wissenschaft und Kunst etwa 2000 Kunstwerke. Das ist die Geburtsstadt des riesigen Dichters Njegoš, dessen Mausoleum auf Lovćen von mehr als 100.000 Dichtkunstliebhabern alljährlich besucht wird; das ist die Stadt, die jeden Wohlgemeinten aus tiefstem Herzen willkommen heisst.

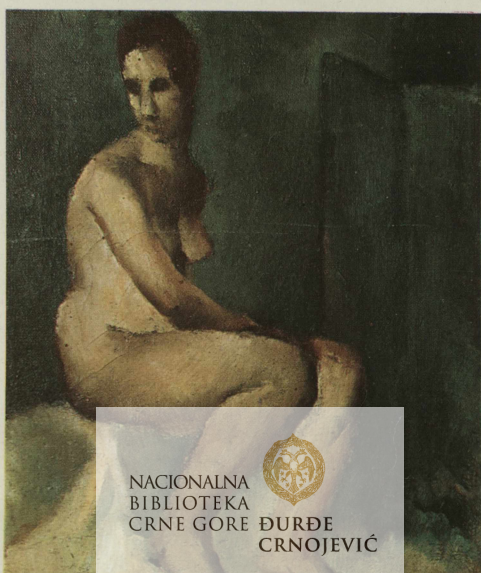
Umgeben vom malerischen Lovćen-Bergmassiv bietet Cetinje jedem Besucher neue Gesichtskreise und erinnert einigermaßen an eine sagenhafte Stadt. Daher ist ja auch kein Wunder, dass Bernard Shaw und Walles bei ihrem Blick vom Kuk auf die Kotor-Bucht und von Belvedere auf den Skadar-See begeistert und entzückt waren. Vuk Karadžić erwünschte auf dem Totenbette ein Glas Lovćen-Wasser aus Ivanova Korita und die berühmten Wissenschaftler Jagić und Safarik sprachen höchst achtungsvoll über malerische Obod und Cetinje, wo die erste Druckschrift der Südslawen erschien. Es ist daher auch nicht zu wundern, dass Cetinje »zu einem der sieben Weltwunder von den Zeitgenossen ernannt wurde.

Cetinje — die Stadt der Kultur und guter Perspektive — bietet jeder Generation ganz still und bescheiden seine Schönheiten und Sehenswürdigkeiten, grosse Kulturerrungenschaften unseres Volkes.

Besuch von Cetinje — das ist ja ein Erlebnis.

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE ĐURDE
CRNOJEVIĆ

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE
ĐURĐE
CRNOJEVIĆ

cetinje

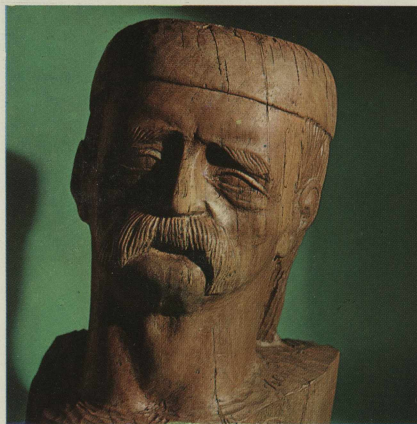
Da lungo tempo ormai CETINJE fa parte del patrimonio culturale del mondo. Un'anno dopo la scoperta dell'America Cetinje aveva la sua tipografia e Shakespeare e Voltaire vi furono letti quando molti paesi dell'Europa non ne avevano ancora sentito parlare. Dall'abbraccio di Lovćen per secoli Cetinje ha custodito gli ultimi resti della libertà nei Balcani difendendoli dagli assalti turchi e veneziani, è per questo fu nominata dai grandi poeti «il trono roccioso della libertà».

Ne tempi difficilissimi, ne tuoni ne burrasche, ne privazioni, ne vita da Prometeo che condusse nella sua storia, non hanno potuto dividere questa — una volta la più piccola metropoli dell'Europa — dal libro e dal moschetto. Con moschetto si difendeva il libro, e i caratteri della tipografia furono rifusi per farne delle pallottole. Così Cetinje per quattro secoli aveva issato lo standardo della libertà, per iscrivervi, durante la guerra della Liberazione Nazionale, le pagine le più gloriose e meritare il nome di città eroe. La città fu attaccata dall'Oriente e dall'Occidente, ma non si rese mai alla forza brutale, ma come fenice rinasceva dalle ceneri di quelli che bruciavano perchè essa possa vivere. Così Cetinje conservava e salvaguardò il suo nome.

Con un po più di 10.000 abitanti, questa piccola città con rara tradizione guerriera e culturale, conserva più di 3 milioni di documenti dal suo ricco passato, cinquecento mille volumi nelle sue ricche biblioteche — dai primi libri stampati alle opere di letteratura contemporanea. Nei suoi musei, nelle gallerie d'arte e nella interessantissima architettura di questa città il passato di Montenegro è vivo. A Cetinje si trovano antichi incunaboli, vecchie icone ed opere d'arte — cominciando da Čermak, Valerio, Pajo Jovanić, Bukovac, Picasso, Dali, Chagall, Lubarda, Milunović, Dado ed altri pittori di epoca più recente. Benchè Cetinje fu la città dove si viveva una vita omerica, essa diede alla scienza ed alle arti jugoslave più di due mila opere. E la città dove visse il nostro gigante, poeta e regnante Njegoš, cui sepolcro-mausoleo sul monte Lovćen è meta di centinaia di migliaia di amatori di poesia, e Cetinje loro apre il cuore.

Abbracciata dal massivo imponente di Lovćen, Cetinje offre al viaggiatore nuove viste e si presenta come una leggenda vivente. Non è dunque da stupirsi se Bernard Shaw e Wells, guardando da Kuk il Golfo di Bocche di Kotor e da Belvedere il lago di Skadar furono rapiti, estatici. Morendo Vuk Karadžić desiderò bere un bicchiere d'acqua da Lovćen, dalla sorgente Ivanova Korita, e gli scienziati famosi Jagić e Šafarik parlavano con rispetto di pittoresco Obod e di Cetinje, dove furono stampati i primi libri per gli Slavi del Sud. Non è dunque da stupirsi se i contemporanei chiamano Cetinje «una delle sette meraviglie del mondo».

Cetinje — città di tradizione culturale e con avvenire luminoso, modestamente e con calma offre ad ogni nuova generazione le sue bellezze e i suoi valori, il grande patrimonio culturale del nostro popolo. Visitarla — è un'esperienza unica.

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE ĐURĐE
CRNOJEVIĆ

PREDSEDNIK
SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE
JOSIP BROZ TITO

POVODOM TRIDESETOGODIŠNJICE OSLOBODIENJA ZEMLJE, A ZA HEROJSKA DELA I
PODVIGE, ZA BEZEROJNE ŽRTVE I IZVANREDAN DOPRINOS POBEDI NAD
NEPRIJATELJEM U NARODNOSLOBODILAČKOM RATU

DODELJUJE
ORDEN NARODNOG HEROJA
GRADU **CETINJU**
O ČEMU SVEDOČI OVA POVELJA

U BEOGRADU, SEDMOG MAJA HILJADU DEVETSTO SEDAMDESET PETE GODINE
PREDSEDNIK REPUBLIKE,

M. M. M.

cetinje

jugoslavija

Централна народна библиотека Цр

M

10101

000508236

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
CRNE GORE ĐURĐE
CRNOJEVIĆ

